

CENÂB-I HAKK'IN İNSANLARIN İBADETLERİNE NE İHTİYACI VAR?

Allah u Azîmüştân hiçbir şeye muhtaç olmayan bir Ganiyy-i Mutlak'tır. Bilâkis her mahlûk, bilhassa hayvanlar ve insanlar O'na sonsuz derecede muhtaçtırlar.

İnsanları yoktan yaratan, onları terbiye ederek kemale erdiren, semavat ve arzı, nebatat ve hayvanatı onların hizmetlerine koşturan, ihtiyaçlarını gördüren O Ganiyy-i Mutlak'ın insanların ibadetine muhtaç olmadığı en açık bir hakikattir.

İbadetin manası, Allah u Azîmüştân'ın rahmet ve keremiyle vermiş olduğu hadsiz nimetlere karşı kulun şükür ve hamd ile mukabelede bulunmasıdır. Kulun bu şükran borcunu eda etmesine Cenâb-ı Allah'ın *-hâşâ-* muhtaç olduğu nasıl vehmedilebilir?

Hem ibadet; kulun dergâh-ı İlâhiyye'ye ihtiyaçlarını arz etmesi, O'na dua ile iltica etmesidir. Buna ise *-hâşâ-* Allah Teâlâ değil, kul muhtaçtır.

Hem ibadet; kulun bu fâni ve kederli dünyaya bedel ebedî, sermedi, elemsiz, sürurlu, bâki bir saadeti kazanmasına vesiledir. Elbette bu saadete de *-hâşâ-* Cenâb-ı Hak değil, insan muhtaçtır.